

DEEL 3 REISVERSLAG 2014.

BOOTKLUSSEN.

Al een paar weken is het weer iets stabielier dan voorheen en tussen de periodes met harde wind kunnen we aan onze klussenlijst werken.

Wijtze heeft de garage van het ingangsluik gedemonteerd en bij zonnig weer geeft hij het een goede beurt. Maar steeds als er regen wordt voorspeld

moet hij het zware gevaarte weer monteren anders komt het water tussen de kieren door naar binnen sijpelen.

Binnen worden lelijke randjes onder handen genomen en we beginnen met de keuken. Om niet teveel stof in de kajuit te krijgen hebben we de oude stofzuiger aan het Fein schuurapparaat gekoppeld.

Wijtze schuurt en ik volg zijn bewegingen zo exact mogelijk met de stofzuiger in de hand.

Het lijkt net een komisch circusnummer van 2 clowns, maar het werkt.

Nu is hij met de handgrepen bezig en die knappen zienderogen op.

Het massieve mahoniehout is weer prachtig van kleur.

Ik heb een paar dingen in de mast te doen en als er weinig wind is draait Wijtze mij naar boven.

Het stuurboord onderwant heeft een lange roestwaterstreep dat komt van een wantspanner boven de eerste zaling.

Met speciale cleaner, die we van Felice hebben gekregen, poets ik de lelijke streep weg en wrijf tegelijk het hele want tot dat mooi glanzend is.

Mijn volgende opdracht is helemaal boven in de mast waar, steeds als we langere tijd zeilen, de grootzeilval kapot schavielt.

Ik zie daar inderdaad een kale plek op de plaats waar de val naar het blok gaat en die rand voelt messcherp aan.

Ik zal nog eens naar boven moeten om die scherpe kant rond te vijlen en ik wil ook een stukje canvas of dun leer om de schavielplek op de val naaien.

Over naaien gesproken.....ik moet voor alle luiken nog nieuwe muggenhorren naaien, maar ik ben niet zo'n naaister en stel het steeds uit.

Wacht maar, de eerste mug is al gesignaleerd en als ik uit mijn slaap word gehouden dan zit ik al snel achter het machine.

ARRRRGGGG...ARRRRGGGG.....

We moeten nog steeds iemand vinden die de startaccu van de motor kan vervangen.

We hebben al geconstateerd dat ik daar niet genoeg kracht voor heb en een automonteur hier uit het stadje vertrouwen we het niet toe.

Inza zegt tegen mij dat Patrice het wel kan doen, maar die is bijna 2 m. lang!

"Hij kan overal in," zegt zij en Wijtze maakt een afspraak met hem.

We hebben de accu gekocht van iemand die op de Amerikaanse Basis werkt. Die ziet er goed uit en was redelijk betaalbaar.

We meten hem voor de zekerheid nog even na omdat we aan de onderkant een verdikking zien zitten. Als die maar in de beschikbare ruimte kan.

Maar Patrice wil het proberen en met veel moeite vouwt hij zijn lange, slungelige lijf in de enge ruimte.

Als hij de zijkant open heeft moet de oude accu eruit getrokken worden en opeens horen we vanuit de diepte.....**ARRRRGGGG.....ARRRRGGGG.....**

...SHIT.....MERDE.....SCHEIZE....(Franse versie voor Scheisse)

Wij kijken elkaar verbijsterd aan. Zou hij vast zitten en er niet meer uit kunnen? Hoe krijgen we hem heelhuids uit die ruimte?

Wijtze kijkt voorzichtig over de rand van het motorruim.

Hij ziet Patrice uit alle macht trekken aan de onwillige accu.....**ARRRRGGG.....**

MERDE.....SHIT.....SCHEIZE.....ARRRRGGGG.....

Boven krijgen we samen de slappe lach maar onze Franse buurman komt geen steek verder. De accu zit ergens klem.

Met een touw eraan geknoopt waar Wijtze aan trekt om de accu iets op te tillen en Patrice beneden met veel kabaal aan de accu zelf sleurend, komt hij eindelijk uit zijn hokje.

Nu moet die over het hoofd van Patrice gebracht worden om hem uit het motorruim te tillen en ik sta doodsangsten uit dat hij boven op hem zal vallen.

Maar alles gaat goed en de nieuwe accu wordt naar onderen gelaten en naar binnen geschoven.

Met veel gekreun en gescheld komt Patrice boven want hij heeft daar meer dan een uur opgevouwen gezeten.

Ja, voor zoiets moet je een ex-legionnaire hebben, die geven nooit op.

Maar eigenlijk hebben we de vorige keren nooit zoveel last gehad met het verwisselen van de accu.

Een paar dagen later zit hij achter de wasmachine om de motor er uit te halen omdat misschien de koolborstels vernieuwd moeten worden.

Ook dat is een vervelende klus waarbij je door de klerenkast de hoek om moet kruipen om bij de achterkant van de machine te komen.

De koolborstels waren nog in orde maar na dat beetje aandacht staat de machine niet meer stil. Alleen de trommel waggelt te veel naar mijn zin tijdens het centrifugeren.

We hebben een dik jaar geleden toch nieuwe schokdempers geplaatst.

Wat de oorzaak is? We halen er een Siemens specialist bij die constateert dat de bearings versleten zijn.

Geschatte onkosten....€780.00

Daar kunnen we 3 nieuwe voor kopen maar het probleem is: hoe krijgen we de oude eruit en de nieuwe binnen?

Buurman Sigi zal komen helpen maar eerst moeten we van de monteur weten of de machine door de deuropeningen kan.

Wordt vervolgd.

ADDIE IS JARIG.

Op de kant staat een Hollandse zeilboot waar Addie en Sabine aan werken. Soms zijn ze een poosje weg om geld te verdienen, maar met Addies verjaardag waren ze aan boord.

Een Portugese vriend heeft naast de Amerikaanse basis een garage waar hij zijn visspullen in bewaart en de gevangen vis in de vriezer stopt.

Daar hebben we het verjaardagsfeestje en als we aankomen staat de BBQ al te gloeien en de hapjes en drankjes op de tafel zien er feestelijk uit.

Ik wilde voor Addie een blik vol koekjes bakken, uitgestoken met vormpjes, die ik als Kerstgeschenk van Karin uit Zwitserland heb gekregen.

Het zijn "Piraten vormpjes" en vol goede moed rolde ik het deeg uit en begon de koekjes uit te steken.

Eerst een stel ankers, toen een aantal zeilboten en tot slot een stuk of wat doodshoofden met gekruiste botten eronder.

Het was al een hele kunst ze op het bakblik te krijgen met al die uitsteeksels eraan.

Toen ik na een poosje in de oven keek waren de koekjes aan de onderkant bruin maar toen moest ik ze omkeren.

Jammer, maar de koekjes waren nog zacht en de meeste braken tijdens die manoeuvre.

Mijn oven met alleen onderwarmte is duidelijk niet zo geschikt voor koekjes bakken.

Uiteindelijk heb ik met veel moeite nog een stelletje hele koekjes in de trommel gekregen.

Ze waren wel een groot succes en ook de kapotte stukjes werden met smaak gegeten.

FOUTJE....BEDANKT!!!!

Op Addies verjaardag hebben we hem gevraagd of hij iemand wist die RVS kon lassen want één van mijn Eva TRio pannen

heeft een klein gaatje bij een puntlas van het handvat.

Wijze bracht hem de pan met het verzoek of hij een goede vakman kon vragen het handvat opnieuw te lassen.

Maar, helaas, hij koos voor een gratis klusje.

Een dag later hoorden we van hem dat er "plotseling " een gat in de pan was gevallen en onherstelbaar vernield was.

Foutje, bedankt.

LADY'S EVENING

Op een woensdag avond besloten de dames van de marina een avondje te gaan stappen.

Ik had er niet erg veel zin in, want op woensdag moesten de kroegen toch zeker uitgestorven zijn.

Maar ik had het helemaal mis en het werd een heel gezellige boel.

Vooral in de laatste bar, bij Delman, was het gewoon druk en de eigenaar begroette ons met elk 2 zoenen.

Maar als je een hele avond aan de rode wijn gaat, moet je je wel realiseren dat men hele "badkuipen" vol schenkt per keer.

Wijtze was heel verbaasd dat ik weinig te vertellen had toen ik thuis kwam en direct het bed in dook.

Na 4 kuipen wijn te hebben geconsumeerd was ik echt een beetje boven mijn theewater.

De kosten van zo'n avondje uit?.....€4.00..... daar kun je nog eens teut van worden!

B&O AUDIO SYSTEEM.

Ik had voor mijn verjaardag een cd speler gevraagd omdat onze Beosound Century al 4 jaar geen sjoege meer geeft.

In Buenos Aires wilde men hem wel repareren voor een ongelooflijk hoog bedrag, maar dat vonden we echt teveel gevraagd.

Nu wilden we het toch nog eens proberen voordat we een nieuwe cd speler gaan kopen.

Bij Expert kennen we één van de werknemers die een monteur aanbeveelt als de beste van heel Portugal.

Paolo komt de B&O ophalen en zijn oogjes glinsteren al bij voorbaat om dit gevaarte open te mogen maken.

Het enige minpunt is dat hij een panische angst heeft voor water en alles wat drijft.

Op de vingersteiger wil hij van Wijtze de B&O overnemen maar Wijtze vertrouwt het niet en neemt hem zelf van mij aan.

Dat was maar goed ook, want Paolo liep wankelend de steiger af en verloor bijna zijn evenwicht.

Wel kreeg hij al snel de radio aan de praat en het glazen deurtje, dat op beweging reageert, werkt ook weer.

Voor de cd heeft hij een speciale laser-unit nodig die hij in heel Portugal niet kan vinden.

Een vroegere buurman van ons is een B&O gek en via via kregen we zijn mailadres.

Nu maar hopen dat hij het onderdeel weet te vinden, anders zal de monteur er een goedkope cd speler aan verbinden.

We kunnen dan wel de versterker en de speakers gebruiken.

ONVERZEKERD.

Vorige week kwam Wijtze er achter dat we al de hele winter een verzekering hadden lopen voor het verkeerde werelddeel.

We keken elkaar aan en lieten een diepe zucht van opluchting omdat er gedurende deze heftige winterstormen niks is gebeurd met Skua.

We kwamen uit Amerika en waren daar verzekerd. Toen we op de Azoren aankwamen wilden we de verzekering omzetten tot de Groot Vierkantversie, die beduidend goedkoper is.

Maar dat kon niet, we lagen buiten de westelijke grens.
Niemand die ons er op wees dat we in Niemandland lagen en wereld dekking nodig hadden. We dachten dat we zo verzekerd waren.
SHIT, MERDE, SCHEIZE.

HERFST.

Terwijl in Nederland de mensen in de file staan, op weg naar het strand, trekken wij de dikke fleecedjacks aan en wapenen we ons tegen de ijskoude regenbuien.
Ik had in de supermarkt een gesprek gehad boven de sinaasappelenbak, met een Engels sprekend echtpaar.
Ze kwamen uit Canada maar hadden hier een huis gebouwd omdat ze van hun pensioen niet in Canada konden leven.
Oorspronkelijk kwam Luis uit Terceira en heeft hier veel familie wonen.
Ik nodigde hen uit een bezoekje te brengen bij ons aan boord en 2 dagen later stonden ze al bij de gate.
Gisteren werden we bij hen in huis uitgenodigd voor een glas wijn en een snack.
Om 3 uur werden we opgehaald en even later waren we bij hen thuis in Sao Sebastiao.
Ik had voor de zekerheid een vest aangetrokken omdat we uit ervaring weten dat men geen centrale verwarming kent.
En ja hoor, hun moderne huis met grote ramen voelde aan alsof we de vriescel inliepen.
Het uitzicht was grandioos en we hadden een gezellige middag met allerlei hapjes waaronder eigengemaakte chouriso die niet zo vet was en lekker gerookt.
We kregen nog een pak verse eieren mee want ze vlogen binnenkort naar Canada en alle verse spullen moesten de deur uit.
Ze hadden hun kippen allemaal een naam gegeven, behalve 2, die noemden ze 'stew' omdat ze binnenkort de pan in gingen.
Thuis gekomen ging de verwarming op hoog en stak ik mijn handen in een bak heet water.

Tot de volgende maand, MIA & WIJZE